І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і адміністрація:
Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5387

РІК LXXII. Ч. 233. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ГРУДНЯ 1965 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 16, 1965 No. 233. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 15 грудня 1965 року

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НАЙМЕНУВАВ ДОРАДЧУ КОМІСІЮ В СПРАВАХ СТАРШИХ ОСІБ. Це сталося 11-го грудня, ціллю цієї 15-членної Комісії в справах старших американців буде заплянувати таку програму в цій справі, яка поправила б стан старших американських громадян. Президент заявив, що нова Комісія має членів, які „з різних становищ знають потреби, надії і здібності старших осіб". Секретар здоров'я, виховання і добродійности Джан В. Гарднер предложив Президентові список членів цієї Комісії, яку очолює Вілліям Д. Бечілл.

65 ВІДСОТКІВ АМЕРИКАНЦІВ Є ЗА ТЕ, ЩОБ ЗДА ЗАЛИШИЛИ СВОЇ ЗБРОЙНІ СИЛИ У В'ЄТНАМІ, як про це свідчать переведені опитування Корпорацією Дослідів Публічної Опінії. 20 відсотків опитуваних гадають, що ЗДА повинні були відкликати свої збройні сили з В'єтнаму ще перед початком в'єтнамської війни. 15 відсотків опитуваних не виявили своєї думки. Аж 58 відсотків гадають, що ЗДА повинні збільшити своє бомбування та цим способом виявити світові, що Америка заінтересована в обороні Південного В'єтнаму. 82 відсотки опитуваних твердять, що ЗДА не сміють забирати свого війська із В'єтнаму навіть тоді, коли б почалися переговори про закінчення війни. 34 відсотки домагаються, щоб ЗДА вжили вже тепер атомової зброї та приспішили закінчення війни.

СЕКРЕТАР ЗДОРОВ'Я, ВИХОВАННЯ І ДОБРОДІЙНОСТИ ПРО ПОТРЕБУ СИЛЬНИХ ПРОВІДНИХ ЛЮДЕЙ. Джан В. Гарднер опублікував статтю, в якій твердить, що американські університети й коледжі нищать у студентів їхню ефективність та змагання до набуття провідної сили, і тому численні публічні й приватні іституції не мають дійсного проводу, бо немає людей із довір'ям до самих себе. Гарднер гадає, що бракує дійсних провідників тому, що дехто переконаний в тому, що ніби то „не треба провідників, бо вистачають фахівці". Секретар виховання проти того, щоб „щепити студентів протипровідницькою вакциною".

ВЖЕ В 1966-му РОЦІ ВИПРОБОВУВАТИМУТЬ ПОЇЗД ЗІ ШВИДКІСТЮ 150 МИЛЬ НА ГОДИНУ. Цей поїзд буде випробовуваний на Пенсивенійській залізничій лінії між містами Трентоном і Ню Бронсвіком в Ню Джерзі. Компанія Бадд дістала замовлення збудувати чотири саморухомі пробні вагони, які будуть випробовувати перед кінцем 1966-го року. Ці пробні вагони спочатку будуть курсувати на віддалі 17-ох миль. У північно-східних стейтах має збільшитися число населення на 25 відсотків в найближчих 15-ох роках тому плянують там побудувати залізницю зі швидкістю 150-ох миль на годину.

ПОДАТКОВИЙ УРЯД ПРИГАДУЄ, ЩО ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК за 1965-ий рік і надсилає нові податкові заяви, які треба буде виповнити та відослати до 15-го квітня до найближчого податкового уряду. Податковий Уряд старається якнайбільше упростити свої формулярі. і тому формулярі 1040 і 1040А будуть дещо змінені в порівнянні з минулорічними. Їх буде легше зрозуміти і виповнити самим платникам податків.

У СВІТІ

БРИТАНІЯ РІШЕНА ПРОГОЛОСИТИ ЕМБАРГО на нафту й вироби з неї, експортовані до Родезії. Заборону експорту газоліни до Родезії підтримують ЗДА. Вони дістали на це згоду від арабських країн, продуцентів нафти, й британських та американських рафінерій. Фахівці переконані, що припинення довозу газоліни до Родезії приспішить упадок біло-расистського уряду Існа Сміта в Родезії. Британський прем'єр Гаролд Сміт має говорити про це у своїй промові на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй у цьому тижні.

БРИТІЙСЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ УРЯД „ПРИВІТАВ" пропозицію в'єтнамських комуністів щодо 12-годинного перемир'я. Речник уряду висловив „надію", що те перемир'я буде продовжене й доведе до мирових переговорів. Однак той речник уряду, Джордж Томсон, промовчав, що комуністи поставили за передумову, щоб американські вояки на час перемир'я роззброїли себе, та що тому американський уряд визнав той крок комуністів за пропаґандивний маневр.

НА 117-ЧЛЕННІЙ СПЕЦІЯЛЬНІЙ ПОЛІТИЧНІЙ КОМІСІЇ ОН ДЕБАТУЄТЬСЯ тепер над внесенням британського амбасадора, лорда Карадона, щоб створити постійну кількачленну „мирову групу" видатних дипломатів, які мали б за обов'язок не допускати до вибуху воєнних дій чи негайно припиняти їх. Звернено увагу, що в багатьох випадках, як ось на Кіпрі чи у пакістансько-індійському конфлікті, Об'єднані Нації довели до припинення воєнних дій, хоч не розв'язано самого конфлікту. Карадон підкреслив, що, лікуючи симптоми, не слід занедбувати джерела недуги.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ МІНІСТЕР, генерал Абдул Гаріс Насуціон, став членом тріюмвірату, який становить так звану Найвищу Оперативну Комнду. Належать туди — Насуціон, що керуватиме всіма справами оборони, султан Гаменґду Бувоно, який матиме надзір над всіма економічними справами, і Руслян Абдульґані, що керуватиме справами соціяльно-політичними. Відсутність у тому тріюмвіраті віце - прем'єра й міністра закордонних справ д-ра Субандрія вважають за дальше послаблення комуністичних впливів, а призначення туди генерала Насуціона — за скріплення антикомуністичного курсу режиму, без уваги на хиткість і комунофільство Сукарна.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ЗАЯВИВСЯ проти здійснення постанови недавньої конференції міністрів закордонних справ всіх кольорових африканських держав, щоб зірвати дипломатичні взаємини з Британією, якщо вона до 15 грудня ц. р. не доведе до упадку білорасистського уряду Родезії Існа Сміта. Нассер звернувся до імператора Етіопії Гайле Селяссі, щоб той скликав найдалі до 21 ц. м. з'їзд голов африканських держав для цієї справи.

САВДІ АРАБІЯ РІШИЛА КУПИТИ в Британії супересонічні бомбовики „Лайтнінґ" (Блискавка) на загальну суму 300 до 500 мільйонів долярів. Відкинувши оферту американських продуцентів воєнних літаків, Савді Арабія погодилась закупити в Америці протилетунські ракети. Зате Британія замовить, мабуть, в Америці суперсонічні бомбовики „Ф-111", поставивши їх вище французьких літаків „Міраж".

ДЖЕМІНІ 6 З УСПІХОМ ВИПУЩЕНИЙ НА ЗУСТРІЧ З ДЖЕМІНІ 7 У КОСМОСІ

Кейп Кеннеді. В середу, 15-го грудня точно о год. 8:37 із цієї ракетної бази з повним успіхом випущено космічний корабель „Джеміні 6" з астронавтами Волтером Ширрою і Томасом Стеффордом на першу драматичну зустріч в космосі з „Джеміні 7", який безнастанно кружляє в орбіті довкола Землі від суботи, 4-го грудня, з астронавтами Борманом і Лавелом. „Джеміні 6" повинен би зустрітися з „Джеміні 7" над Маріянськими островами на Пацифіку після 5 годин і 50 мінут лету. Випуск „Джеміні 6" відбувся з подібною досконалістю, як і раніше випуск „Джеміні 7". Америка і світ із запертим віддихом очікують першої зустрічі 2-ох космічних кораблів.

Астронавти Джеміні 6 — Волтер Ширра і Томас Стеффорд, мали зустрічатися з іншим предметом в космосі ще 25-го жовтня. Тоді їх старт не відбувся, бо випущена передтим ракета, яка мала бути предметом їхньої зустрічі, Аджена, експльодувала зараз після випущення і не дісталася до орбіти. Тоді лет астронавтів Ширри і Стеффорда не відбувся, і вони мали відбути зустріч в космосі вже не з ракетою, а з Джеміні 7, який з успіхом вистартував 4-го грудня і має кружляти довкола Землі 14 або і 15 днів, щоб, крім інших завдань, бути і предметом зустрічі з Джеміні 6, який мав бути випущений в неділю, 12-го грудня. Це випущення не відбулося, бо не діяв електричний струм в ракеті-підсилювачі Титан 2 внаслідок того, що через недбайливість хтось забув в пальнім покришку величини центової монети. Астронавти Джеміні 7, полковник Френк Борман і командор Джеймс Лавелл з повним успіхом кружляють довкола Землі від 4-го грудня, побивши дотеперішні рекорди і виконавши різні завдання під час такого довгого побуту в космосі. Якщо вони відбудуть в цілості заплянований 14-денний лет, то число їхніх кружлянь довкола Землі виноситиме 206, а числа їхнього перебування в космосі винесе коло 330 годин. Зустріч космічних кораблів в космосі є конче потрібна, бо в леті до Місяця і під час повороту на Землю астронавти мусітимуть пересідати з космічного корабля, який кружлятиме навколо Місяця, до меншого космічного диліжансу, щоб на ньому спуститися на Місяць. Пересідка буде потрібна і під час лету з Місяця до матірнього космічного корабля. Астронавти Борман і Лавелл важко працюють, бо під час їхнього лету різні науковці переводять аж 20 різних дослідів: лікарських, наукових і технічних. Совєтські космонавти вже пробували влаштувати зустріч в космосі, але обидві їхні проби не вдалися, бо їхні космічні кораблі могли зблизитися лиш на 3.1 милі. Джеміні 6 і 7 не будуть фізично об'єднуватися, бо проби в цьому напрямку заплянowані аж на початок 1966-го року. Джеміні 6 і 7 мають наблизитися до себе на кілька стіп і в такій формації кружляти кілька разів довколо Землі. Після випущення Джеміні 6 кружлятиме в еліптичній орбіті і буде віддалений від Джеміні 7 на 1 208 миль. Під час другого і третього кружляння Джеміні 6 за допомогою вистрілу ракет переходитиме в колову орбіту і зближатися буде до Джеміні 7, а під час 4-ої орбіти обидва Джеміні мають летіти поруч в цій самій орбіті.

Президент запропонує оборонний бюджет у висоті $60 більйонів

Вашингтон. — З урядових джерел повідомляють, що в січні 1966-го року президент Джансон запропонує оборонний бюджет на 1967-ий рік у висоті — $60 більйонів, або навіть — $61 більйона. Коли оборонний бюджет на 1967-ий рік виноситиме 60 більйонів, то він буде на 13% більший від цьогорічного оборонного бюджету, який кінчиться 30-го червня 1966 року, і на 27% більший від оборонного бюджету, який закінчився 30-го червня 1965-го року. Збільшення оборонного бюджету під час війни звичайно вимагало збільшення податків. Але тепер представники Уряду не передбачають таких заходів. Конґрес почне працю 10-го січня 1966-го року. Президент предложить оборонний бюджет разом із загальним бюджетом на 1967 рік. Президент обговорював справу оборонного бюджету з державним секретарем Діном Раском та з секретарем оборони Робертом МекНамарою. Коли Президент пропонуватиме новий оборонний бюджет на 1967-ий рік, то він одночасно проситиме Конґрес, щоб признав додаткові суми на війну у В'єтнамі в бюджеті цього року, який кінчається 30-го червня 1966. Велика частина із збільшеного оборонного бюджету призначена на збільшені платні для вояків та на збільшення на 340 000 збройних сил, які мають становити — 3 000 000.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПЛЯНУЮТЬ ПРОГОЛОСИТИ СВОЄ ЗВЕРНЕННЯ ПРО „СТАН УНІЇ"

На нарадах Координаційного Комітету Республіканської Партії, що відбулися останніми днями у Вашингтоні, вирішено проголосити рівночасно з Президентським окреме республіканське звернення „Про Стан Унії". В нараді брали участь м. ін. (зліва): кол. віце-президент Річард М. Ніксон, крайовий голова Республіканської Партії Рей Блісс і кол. нюйоркський губернатор Томас Е. Дюї.

РАСК У ПАРИЖІ: ВІЙНА У В'ЄТНАМІ ОДНАКОВО ВАЖЛИВА ДЛЯ ЕВРОПИ, ЯК АЗІЇ Й АМЕРИКИ

Дін Раск

Париж. — Державний секретар Дін Раск виголосив в минулий вівторок 14 грудня ц. р. на конференції міністрів Північно - атлантійського Союзу (НАТО) у Парижі промову, в якій підкреслив, що велику помилку зробили б ті европейські союзники Америки, які легковажно ставились би до війни у В'єтнамі та вважали її тільки за південно - азійську й, може, американську справу. Війна у В'єтнамі, твердив Раск, є однаково важливою для Західньої Европи, як Азії й Америки. Коли б комуністи переконалися, що Америка не дотримує свого союзницького зобов'язання у відношенні до Південного В'єтнаму, то втратили б віру також у практичну вартість такого зобов'язання Америки у відношенні до Европи. Коли б не поставити греблі комуністичній експансії в Південній Азії, то треба би напевне рахуватися з таким самим експансивним походом в Европі. Раск признав, зрештою, готовість Америки до мирових переговорів щодо В'єтнаму, але — він підкреслив — покищо всі мирові спроби й контакти кінчалися невдачно, виключно з вини комуністів, які за єдину розв'язку тамошньої проблеми вважають — капітуляцію Америки й південно - в'єтнамського вільного режиму та встановлення комуністичної влади під з'єднаним проводом Го Чі Мінга. Державний секретар між іншим звернув увагу, що коли Америка припинила на 5 днів бомбардування Північного В'єтнаму, то воно не дало найменшої мирної реакції збоку комуністів і тому поновлення такої спроби цілком не доцільне. Державний секретар не вимагав від західньо - европейських союзників Америки активної солідарности з Америкою у постаті військових контингентів на в'єтнамському фронті, але зазначив, що Америка привітала б будь-яку іншу допомогу. 10 членських країн НАТО з-посеред 15-ох уділюють таку допомогу в різних формах. Французький міністер закордонних справ Моріс Кув де Мурвіль, який недавно вернувся з візити у Москві, бідкав, що війна у В'єтнамі погіршила східньо-західні зв'язки. Однак він не критикував Америки і берігся проти такого окреслювання війни у В'єтнамі, як це в минулому тижні зробив французький президент де Ґолль, який війну у В'єтнамі назвав „абсурдною". За коментарями деяких західних газет виступ державного секретаря Раска був найгострішій і найрішучіший з усіх його попередніх полібних виступів на терені міністерських зустрічей НАТО.

Президент Джансон нараджується з президентом Пакістану Аюбом Ханом

Вашингтон. — Президент Джансон нараджувався у вівторок 14 ц. м. близько дві години в чотири очі з президентом Пакістану Мохаммедом Аюбом Ханом та додаткової півгодини разом із обопільними дорадниками. Президент виголосив на церемонії перед Білим Домом коротку промову, в якій признав, що між ЗДА й Пакістаном постали „деякі розбіжності", але — казав Президент — „вузли, які нас в'яжуть, є куди сильніші за тимчасові непорозуміння". У своєму тості на вечірньому парадному бенкеті у Білому Домі Аюб Хан „з болем" почув, що між Пакістаном і Америкою є якісь розбіжності. Однак, — казав він, — він просить зрозуміти, що Пакістан є одинокою країною, яка межує з трьома великодержавами — Індією, Совєтським Союзом і Комуністичним Китаєм — і тому мусить вести „гнучку політику". На середу 15 грудня були передбачені дальші наради. Головна тема тих нарад — конфлікт Пакістану й Індії за Кашмір, при чому Кашмір вимагає переведення в Кашмірі всенародного плебісциту, а Індія рішуче відкидає цю вимогу, стоючи на становищі, що та провінція є інтеґральною частиною Індії. Пакістан має претенсії до ЗДА, що вони озброюють Індію та що Індія використовує свою збройну потугу не проти Комуністичного Китаю, а проти Пакістану. Знову ж ЗДА закидають Пакістанові, що той, хоч член антикомуністичного Південноазійського оборонного пакту, кокетує Комуністичний Китай. Між президентом Джансоном і Мохаммедом Аюбом Ханом були гарні персональні відносини від часу подорожі Джансона до Пакістану ще в характері віце - президента у 1961-му році. Після того Аюб Хан ревізитував був Джансона на його фармі у Тексасі. Тому газети передбачають, що ті вашинґтонські наради матимуть успіх.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПЕРЕДАЧА ВИБРАНИХ УКРАЇНСЬКИХ КОЛЯД В АМЕРИКАНСЬКІМ РАДІО.

В четвер 16 грудня ц. р. між год. 9:30 і 10:00 ввечері радіостанція Columbia College WKCR - FM на хвилі 89.9 передаватиме спеціяльний концерт вибраних українських коляд і щедрівок у виконанні наших передових хорів в ЗДА, Европі та Україні. Програмою кермує студент Колюмбійського Коледжу Богдан А. Оришкевич.

ЄВГЕН МАЛАНЮК ДОПОВІДАТИМЕ ПРО ІВАНА ФРАНКА

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів влаштовує у зв'язку з 50-річчям смерти Івана Франка, що припадає в 1966 році, доповідь видатного українського поета інж. Євгена Маланюка на тему „Причинки до життєпису Івана Франка". Доповідь буде ілюстрована уривками з творів Івана Франка, що їх читатимуть Ярослава Ласовська та Володимир Ласовський. Відбудеться цей вечір в суботу 18 грудня о годині 7-ій веч. в Українському Інституті при 2 Іст 79-й Стріт у Ню Йорку.

СКУЛЬПТОР МИХАЙЛО ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ ВИДУЖУЄ

Ню Йорк. — Відомий автор пам'ятника Лесі Українки в Клівленді Михайло Черешньовський, перебув минулої середи, 8-го грудня ц.р. важку операцію в Ґенеральнім Асторія Госпіталі в Ню Йорку й повертається до здоров'я. Українська громада, загальною пошаною й симпатіями якої втішається маестро М. Черешньовський, бажає йому швидкого й повного видужання й повороту до творчої праці. Операцію перевів й опікується М. Черешньовським д-р Іван Макаревич.

ПРАЦІ МИСТЦЯ ВАСИЛЯ ПАНЧАКА НА АМЕРИКАНСЬКИХ ВИСТАВКАХ

Філядельфія. — Відомий американсько - український маляр Василь Панчак бере участь із своїми працями в Мистецькій Виставці Ля Салль Коледжу, що почалася 1 грудня і триватиме до кінця грудня цього року. Попередня виставка малярських праць Василя Панчака відбулася у нюйоркській Ґалерії Петрантоньйо і тепер ці праці виставлені у Філядельфії. Виставка Ля Салль Коледжу відкрита кожного дня, в будні і неділі і свята, від год. 10-ої рано до 9-ої вечора. В каталозі виставки подані короткі бібліографічні дані про мистця.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР 64 ВІДДІЛУ СУА

Ню Йорк. — Старанням 64-го Відділу Союзу Українок Америки відбувається в Ню Йорку, почавши від 11 грудня ц. р., різдвяний базар з продажем мистецьких вишивок, кераміки, оздобних свічок, меду, маку, куті, горіхів, миґдалів тощо, як також домашнього печива. Базар відкритий в кімнаті ч. 31 Українського Народного Дому при 140 Друга Евню в Ню Йорку в будні дні від 7 до 9 веч., в суботи від 12-ої ранку до 6-ої вечора. Триватиме базар до 19 грудня ц. р.

В Ню Йорку створився „Новий Театр" під режисурою Володимира Лисняка, підготовляє поставу „Камінного Господаря"

Ню Йорк. — Створений у Ню Йорку вліті цього року „Новий Театр", переводить протягом останніх двох місяців працю над підготовою до прем'єри драми Лесі Українки „Камінний Господар", заплянованої на день 19 березня 1966. Участь в підготовці бере десять акторів та десять членів технічного й адміністративного відділу. Відбудеться вистава в театрі Барбізон Пляза Готель при Сентрал Парк Савт у Ню Йорку. „Новий Театр" має в пляні стати сталим українським театром в Ню Йорку, ставлячи кожного року дві нові п'єси та виїжджаючи з ними в турне. Молодий режисер Володимир Лисняк — досвідчений професіонал. Після одержання диплому бакалавра з драми в Колюмбійському університеті в Ню Йорку, та диплому мастера з драми в Єйл університеті, протягом останніх десятьох років режисерував понад 10 драм таких авторів як Метерлінґ, Стріндберґ, Сароян, Чехов, і .ін. в американських театрах, а особливо на „оф Бродвей" в Ню Йорку, рівночасно співпрацюючи із УТА (Український Театр в Америці). В 1953 році в Ню Йорку він теж поставив „Боярнию". „Новому Театрові" Олімпія Добровольська та Йосип Гірняк передали майно кол. „Українського Театру в Америці".

КУФУ відбула свій п'ятий з'їзд

Ню Йорк. — Минулої неділі, 12 грудня 1965 р. тут, в приміщенні Українського Інституту Америки відбувся п'ятий з черги з'їзд Конференції Українських Фінансових Установ Америки КУФУ яка об'єднує всі братські Союзи, українські Щадниці та всі кредитівки „Самопомочі" в ЗДА, які, за звітом члена Секретаріяту Конференції мґра Т. Кульчицького, обслуговують 185.000 своїх членів та господарюють сумою крутло 145 мільйонів долярів українського капіталу. Збори відкрив голова Секретаріяту, представник сектора щадниць, д-р Володимир Ґалан, якого З'їзд уповноважив перевести збори, разом з двома другими членами Секретаріяту, мґром Іваном Скочилясом і мґром Теофілем Кульчицьким. Після відчитання протоколу і зложення звітів та уділення абсолюторії обрано новий Секретаріят, до якого ввійшли голова „Самопомочі" мін. Юліян Ревай, як голова, представник сектора Союзів, гол. контролер Української Народної Помочі, Лев Футала, як містоголова; представник сектора кредитівок д-р Ілля Карапінка, директор української щадниці „Тризуб" в Нюарку, як секретар. До Контрольної комісії обрано членів попереднього секретаріяту д-раВ. Ґалана, мґра Т. Кульчицького та мґра І. Скочиляса. На зборах обговорено значення і призначення Конференції і намічено пляни на майбутнє. Схвалено теж бюджет та встановлено вкладку для всіх трьох секторів, що входять в Конференцію. Заплянувано активну діяльність з метою познайомлення української громади з господарськими проблемами при допомозі власних та запрошених фахівців. На тему першої публічної доповіді встановлено розгляд значення піднесення дисконтової стопи в ЗДА. Дискутовано також співпрацю з УККА зокрема з уваги на це, що УККА не має господарської секції. В загальній дискусії брали участь, крім названих, пп. А. Батюк, мґр Р. Ільницький, д-р П. Богданський, п. Бакович, В. Мазур, інж. Р. Раковський, д-р Я. Падох, ред. М Дольницький та інші.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1180 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Подорожчання кредиту

3-го грудня Рада Федеральної Резерви прийняла чотирма голосами проти трьох постанову, що її оприлюднила 5 грудня ц. р., — про підвищення дисконтової стопи на 0.5%, себто з 4 до 4.5%. Практично це означає подорожчання загального кредиту, бо комерційні банки, які дістають позички з федеральних банків на вищий відсоток, мусять — очевидно — піднести відсотки своїм відборцям. Таким чином треба буде платити вищі відсотки за всі позички, отримувані від банків — на господарські цілі, під гіпотечну заставу (мортгеджі), на закуп автомобілів і т. п. Автоматично трудніше буде взагалі дістати позичку, бо банки будуть строгіше перевіряти платничу здібність петентів, а підприємці будуть обережніші з інвестуванням капіталу в розбудову своїх підприємств, побоючись, чи тугіша кредитова політика не відстрашить частини публіки від масових закупів.

Рада Федеральної Резерви прийняла свою постанову з остраху перед інфляцією, яка завжди погрожує тоді, коли господарський „бум" іде впарі із підвищенням заробітків і зростом цін. Великий добробут криє в собі зародки загрози, якщо він виявляється у притупленні почуття обережности, отже у легкодушних видатках, у легкодушному заборгуванні при закупі щораз нових предметів не тільки щоденного вжитку, але й люксусових, без яких можна обійтися. Масові закупи підсилюють торговельні обороти так само, як, наприклад, масова будова мешкальних будинків. Коли ці закупи спираються на кредиті, то вони ризиковні. Рада Федеральної Резерви пробує утруднити кредит. Вона твердить, що основою здорової крайової економіки є передусім сильна, здорова крайова валюта, в даному випадку доляр. А найпевнішим джерелом здоров'я доляра є зрівноважений бюджет. Тому консервативні члени Ради Федеральної Резерви завжди з недовір'ям ставилися до фінансово-господарської політики президента Джансона, яка добробут широких верств народу спирає не на ощадності держави та окремих громадян, а на закупному та продукційному розмаху.

Рішення Ради Федеральної Резерви спричинило застереження Президента, який негайно провів довгу нараду з її головою, Вілліямом МекЧеснi Мартином, у приявності секретаря фінансів Генрі Г. Фовлера. Справу надзвичайно ускладнює війна у В'єтнамі. Державна заборгованість досягла суми 322 більйонів долярів, і в зв'язку з тією війною зросте ще більше. Плянування державної економіки має вестися не тільки під кутом сучасних потреб війни, але й під кутом часу, коли вона скінчиться. Урядові не в меншій мірі, як консервативним фінансовим колам, залежить на здоровому долярові. Те саме стосується З'єднаної Економічної Комісії Конґресу, яка тепер розглядає цю справу. Тому годі говорити про „конфлікт" між Радою Федеральної Резерви і Президентом, як то писали деякі газети. Насправді йдеться про узгіднювання економічної політики, яка мала б на увазі потреби в'єтнамської війни, потреби внутрішнього американського ринку, добробут американського народу та незахитану вартість доляра. В цій справі мусять бути різні думки, і тому мусять вестися наради над їх вирівнянням.

Страх перед ідеями

Клопоти з „культурним обміном", чи коротко з „культобміном", мають не тільки проводи й широкі маси різнонаціональних еміґрацій у вільному світі, — мають їх усі ті, хто добре усвідомлює небезпеку комуністичної інфільтрації і субверсії, ведених московською централею шпигунства з допомогою таких чи інших „контактів", „зустрічей" „відвідин" тощо. Але ще більше непокояться наслідками „культурного обміну" московський та інші комуністичні режими — не так з огляду на якусь там шпигунську чи підривну роботу західніх відвідувачів та делеґатів, можливість якої в умовах комуністичних держав обмежена, як із страху перед прониканням свободолюбних ідей західнього світу в комуністичне суспільство, охоронюване залізними завісами й режимно-партійними та поліційними органами.

У великий дзвін тривоги з приводу загрози ідеологічного наступу із Заходу, здійснюваного в умовах „розширення зв'язків соціялістичних країн з капіталістичними державами", вдарив київський журнал комсомолу „Дніпро" у статті Б. Сергієнка п. н. „Боротьба не вщухає", надрукованій в ч. 9-ім за вересень ц. р.

„Імперіялісти, — пишеться в цій статті, — хочуть підірвати ідейні устої громадян Радянського Союзу та інших соціялістичних країн, намагаючись перенести ідейну боротьбу на територію противника, врізатись, як кажуть їхні ідеологи, в само серце соціялізму...

„Імперіялісти ведуть боротьбу не лише проти ідей марксизму-ленінізму, але й ставлять собі мету скомпромітувати політику і практику комуністичних партій, що перебувають при владі. Характерним є те, що ворог усе більше вдається до широкого використання таємних методів, дезінформації, провокацій, підставних осіб і аґентури...

„В умовах розширення зв'язків соціялістичних країн з капіталістичними державами особливі надії покладає ворог на штучне стимулювання ревізіоністичних, догматичних, націоналістичних, космополітичних, релігійних, приватновласницьких та інших ворожих соціялізмові проявів...

„Особливі надії у противника на молоде покоління... Ворог розраховує на те, що молодь — це та категорія, в якої ще тільки формується світогляд, вона не пройшла школи життьового гарту, її легше завести на манівці... Боротьба не вщухає. Вона гостра і багатоплянова..."

Кожний судить по собі. Москва, висилаючи на Захід під фірмою всіляких „культурних місій" свої шпигунсько-підривні бриґади, впевнена, що те саме роблять і вільні західні країни та їм приписує процес розкладу нежиттєвої й антинародної комуністичної ідеології, що неодмінно мусить довести і до провалу диктаторсько-колоніяльної комуністичної системи. Було б прогаянням великої нагоди, якби держави вільного світу до цього справді відповідно не причинилися. І тому, ведучи тут, в умовах вільного світу, безперервну і наполегливу боротьбу проти комуністичної інфільтрації та підривної роботи, викриваючи усі її канали, методи й цілі, треба, з другого боку, всіма засобами і всіма шляхами продовжувати ідейну боротьбу проти комуністичного загарбництва й духової неволі. Треба ширити ідеї свободи слова і думки, свободи творчости, свободи від терору і насильства. І ця боротьба мусить бути так само безупинною, гострою і багатоплановою.

НІМЕЧЧИНА І ФРАНЦІЯ

Мюнхен. — 5-го грудня ц. р. відбулися у Франції вибори президента. Ці вибори не дали де Голлеві абсолютної більшости: тільки 46% виборців голосували за генерала. Виборчий закон, який виробляв сам де Ґолль, велить, що той кандидат уважається вибраним, який одержать щонайменше 51% поданих голосів.

Де Голлеві пошкодила його власна зарозумілість. Стародавні греки називали це „гюбрис", і вважали, що гордовитих людей боги карають. Адже ж де Ґолль, певний своєї перемоги у виборах, не пробував навіть вести пропаганду за свою кандидатуру, а в телевізійній промові до народу твердив, що Франція мусить вибрати на президента тільки його, бо інакше, мовляв, настане повна руїна країни.

Така самохвальба де Ґолля дала його противникам матеріял для агітації. Кандидати на президента, — а їх було п'ять — казали, що де Ґолль став на позицію короля Люї XIV, який твердив: „Держава — це я".

Але не тільки ці заяви де Ґолля пошкодили йому в виборах. Були й інші причини.

Головною причиною поразки де Голля у президентських виборах була справа Европейського Спільного Ринку і НАТО. Франція має надвишку в сільсько - господарській продукції. Вона з успіхом може цю продукцію експортувати до країн Спільного Европейського Ринку. В інших країнах Франція не може знайти покупців. Французькі рільники й винороби це розуміють. Тому „сепаратизм" де Голля їм не вигідний.

Якщо де Ґолль рішив вийти з НАТО, бо там перше слово мають ЗДА, то це не така проста справа. Як недавно ствердив колишній міністер оборони німецького уряду Штравс, Франція не всилі оборонити Европу проти агресії зі Сходу своєю атомовою „ударною силою". Штравс свідчить, що французькі ракети сягають тільки на цілі в Німеччині. Отже, французькі атомові бомби лише тоді могли б діяти, коли армії совєтського бльоку захопили б Німеччину. Для німців не було б з того ніякої потіхи.

Як же сприйняли німці поразку де Голля в президентських виборах 5 грудня 1965 року?

В пресі, в офіційних заявах і звідомленнях дуже здержливо. Але на ділі громадська думка Німеччини поставилася до неуспіху де Голля з великим задоволенням. Бо вибори показали, що у своїй країні він має дуже хитку позицію. Більшість виборців у Франції показала де Голлеві, що вона не хоче мати його президентом. І хоч би де Голль у другому виборчому колі мав більше голосів, ніж його суперник Міттеран, однак, ставши президентом наново, він не зможе так самопевно й безоглядно вести протиевропейську політику.

Друга причина радости німців з поразки де Голля полягає в тому, що у Франції зросли політичні сили, які хочуть закінчити період персональної політики. Москві було б вигідніше зміцнення позиції де Голля: адже ж він хоче ослабити Спільний Европейський Ринок і НАТО. Однак компартія Франції мусіла підтримувати Міттерана, хоч він виразно каже, що є за об'єднану Европу і за союз з Америкою.

Де Голль своєю гордістю об'єднав проти себе „фронт", почавши від комуністів, соціялістів, радикалів, лібералів аж до крайніх правих. Вони не мають спільної плятформи, але знають, чого не хочуть: вони — „антиголлісти".

У Німеччині вважають, що де Голль і після своєї перемоги у виборах 19 грудня не схоче бути довго президентом. Він не звик, щоб його руки були зв'язані публічною опінією. Тому, думають, він одного дня грюкне дверима і скаже, що французький народ невдячний, а тому — краще піти на спочинок.

А. П.

Гине Києво-Видубецький монастир

Коли ви подорожуєте Дніпром, то біля Києва вашу увагу привертають своєрідні будови під золотими банями, розташовані на пагорбах серед гіллястих дерев. Це — Києво-Видубецький монастир.

Історія цього монастиря сягає в далеке минуле. Заснував його князь Всеволод Ярославич у другій половині XI століття у Видубичах, де містився його замок.

Києво-Видубецький монастир мав велике значення в культурному житті України.

Мальовничими місцями, архітектурними будовами захоплювалися багато мистців, письменників, істориків та мандрівників. Перебуваючи влітку 1843 року в Києві, Тарас Шевченко відвідав монастир і змалював його. А наступного року з цього малюнку зробив офорт, що увійшов до відомого альбому естампів „Живописна Україна". Переселившися 1846 року до Києва, Тарас Шевченко почав частіше бувати на території цієї історичної будови. Тут поет відпочивав, милувався природою.

Як рідкісний пам'ятник української архітектури Києво-Видубецький монастир з 1945 року перебуває у віданні Академії Наук УССР. Спочатку дещо робилося, щоб реставрувати монастир, але робота розгорталася так повільно, що, здавалося, їй не буде кінця-краю, — розповідає в „Літературній Україні" Василь Косян. — А в 1965 році чомусь припинили зовсім всі відбудовні роботи. Всюди кучугури сміття, та відходи будівельних матеріялів. Добратися до монастиря нелегко. Знизу від Дніпра дорога розмита водою, а сходи поламані...

Мих. Калинський

ВИМУШЕНИЙ АКТ

Куритиба. — Після поразки революційного уряду в недавніх виборах губернаторів одинадцяти естад Бразилії, коли перемогла більшість опозиційних кандидатів, перед президентом країни, маршалом Кастельо Бранко, як і його прибічниками з військових кіл, відкрилися лише дві можливості: тихенько вийти з політичної арени, безславно поховавши засади, проголошені протикомуністичною революцією 1964-го року і тим давши вільну руку для колишніх лідерів державно-політичного життя, або вжити рішучих заходів для практичного здійснення ідеалів революції — „всебічного оздоровлення країни".

Спершу, здавалося, переможе перша можливість, отож Бразилія знову повернеться до старих, неславних часів. І, ніби передвісником цього прибув до країни з добровільного вигнання один із попередніх президентів, Жуселіно Кубічек, позбавлений революційним урядом громадянських прав на 10 років. Прибічники Кубічека з різних партій відразу почали з його іменем в'язати майбутнє Бразилії, явно й приховано торуючи йому шлях до президентського становища у виборах 1966-го року.

Уряд зайняв вичікувальну позицію, передавши парляментові на обговорення та схвалення цілу низку вирішальних змін та доповнень у тексті конституції. Він, певно вважав, що, як було й досі, парлямент хоч і огинатиметься, але все ж схвалить його пропозиції. Але, „надхнені" присутністю Кубічека, багато хто з депутатів взяли урядовий законопроєкт у багнети. Не вплинула навіть рішуча заява військового міністра Коста е Сільва про цілковиту готовість військових кіл не допустити до занікання революції.

Наслідком всього цього постала непевна ситуація, що її порівнювали з вулканом, що вибухає в коротких проміжках часу. Коли б парлямент відкинув урядовий законопроєкт, то як на те зареагували б військові кола, і взагалі, чим може закінчитися конфлікт між найвищими державними чинниками?

Аж тут надійшов день 27-го жовтня. Тоді, об 11-ій годині ранку, зі столичного міста Бразилія радіом і телевізією офіційно проголошено текст нового Інституційного Акту ч. 2, що його згодом подала вся преса. За словами президента Кастельо Бранко, цей акт є послідовним зміцненням справи бразилійської революції,

Військово - революційні кола, не чекаючи висліду обговорень у парляменті, перерішили всю справу в користь засад, в ім'я яких проведено революцію. А почалась вона Інституційним Актом ч. 1, який виразно підкреслив, що революція леґалізує парлямент, а не навпаки. Тепер продовжено її Інституційним Актом ч. 2, який впроваджує важливі зміни в конституцію і під правним оглядом упорядковує вирішальні справи в житті Бразилії. Парляментові й сенатові не залишається нічого, як „прийняти до уваги" цю подію.

Між іншим, новий міністер юстиції, Журасі Магаляйс склав для преси заяву про те, що, „на всякий випадок", оформлюється декрет про запровадження виняткового стану, який кожної хвилини може бути підписаний. Ця заява дещо остудила найбільш гарячі голови.

В усій Бразилії Інституційний Акт ч. 2 сприйнято спокійно, і чути багато голосів, що його треба було проголосити значно раніше.

Новий акт провідних революційних кіл справді вносить багато змін. Він визначає, що наступні вибори президента і віце-президента республіки відбудуться в реченці, що його визначить діючий президент, але не пізніше як 3-го жовтня 1966-го року. Вибори будуть посередніми, а не безпосередніми, як досі. Отже, президента і віце - президента обиратимуть на спільній сесії парлямент та сенат. Теперішній президент, Кастельо Бранко, не кандидуватиме на виборах.

Вибори президента та віце - президента фаховими й відповідальними політиками мають унеможливити призначення невідповідних осіб на найвищі становища в державі, як то сталося в Жаніо Квадросом та Жвон Гулярдом: перший — психічно незрівноважений, другий — з надто обмеженими здібностями.

Усі без вийнятку бразилійські партії припиняють своє існування. Замість них Інституційний Акт передбачає творення нових партій, на засадах, встановлених революцією та відповідними законами, схваленими після неї.

Значно поширено права федеральних державних установ супроти естад та повітів. Наприклад, у разі зловживань, вчинених губернаторами естад чи їхніми державними секретарями, ті особи притягатиме до відповідальности Найвищий Військовий Трибунал. Досі вони були фактично недоторкальними особами.

Президент Республіки має право декретувати проведення інтервенції в будь-якому естаді.

Схвалено зменшення платні федеральним депутатам та сенаторам, а депутати естадуальних соймів діставатимуть таку платню, яка не перевищуватиме 2/3 платні федеральних депутатів. Місцеві „вереадори" — радні жадної платні не одержуватимуть.

Переорганізовуються федеральні установи правничого характеру, головно в ділянці поширення прав військових судів і трибуналів.

Президент Республіки може припиняти діяльність політично - державних працівників, яким доведуть участь у підривній роботі, вчиненні протидержавних та протиурядових проступків, доведуть їхню корупційність тощо; скасовувати мандати федерального, естадуального та повітового значення і позбавляти відповідних осіб громадянських прав на час до 10-ти років.

На випадок загрози для країни, президент може проголошувати виннятковий стан у республіці чи в окремих її частинах.

Інституційний Акт ч. 2 увійшов в силу з дня його проголошення. Він відкриває великі можливості для впорядкування всіх справ у Бразилії, для її всебічного оздоровлення, як того вимагала революція 31-го березня - 1-го квітня 1964-го року.

Михайло Островерха

СЕРЦЕ УМБРІЇ

Це — місто Перуджя. З одного щовба гори, з Ассізі, видніє, на захід, на другому щовбі, Перуджя. А їх єднає — та просторами таємної, містичної Умбрії — мовчазна долина. Старовинне це місто — з часів етрусків. Із Ассізі, за 27 хвилин, швидким поїздом прибуваєте сюди, і ви знову серед отих середньовічних вуличок, завулків, привулків; деякі з них такі стрімголовні, що йти важко, а не то їхати. Самі назви їх багато говорять: Ведмежа, Котяча, Плотів; а деякі за старими родами міста, як Бенінказа, тобто — Добровхаті.

Свідомо ходжу по старому місті, бо тут історія, політика, культура, мистецтво. Люди зустрічають вас усміхнені, задоволені, увічливі Багато луків - арок і півлуків над вуличками надають вашим думкам середньовічного оформлення.

По середині цього старого міста — як велить звичай, як було й у нашій Січі — силою сірого, шорсткого каменя — могутнє катедраля. Її стиль — ґотика. Портали ж, їх два, — з фронту і з лівої сторони, — це барокко із 1600-их років. І саме ці портали розбивають вартість, гармонію стилю катедралі. Усередині катедралі прикра, нудна мішанина стилів від 16 до 18 стол. Одна . єдина христильниця, стилева, замкнена в собі, чистого ренесансу, з 1477 р., мистця Петро Павло Андрій з Комо.

Знайшов я цілість стилю у малій церковці св. Агати — ґотика. Є тут і чудові фрески з 1460 р. і пам'ятник із того ж століття.

Вершок мосї — щиро сказати: втіхи, що про неї мріяв давно, це ораторія св. Вернардина зі Сієни. Стиль фасади, це пишнота золотого ренесансу: це справжня й повна хвала Богові й Красі. Усе — плоскорізьба, огорнена чистою лінією ренесансу. Це — пахощі духа мистця, щирість його серця, а не холодні комбінації сучасної архітектури й різьби, що їх бачимо сьогодні. На фасаді вичитую ім'я мистця: „Опус Аугустіні Фіорентіні Ляпіціда 1461". Усередині ораторії ґотика, але має вона ясність ренесансу. Незвичайна скромність у стилі цілого нутра церковці: престіл із 1200-их років, а на ньому прегарної фактури різьби й високорізьби. Кивот — це скринька, на дверцятах іконка „Це Чоловік", а по боках — святі; олія-темпера.

Та зупинятись і описувати всі церкви зайняло б багато місця. Ходімо ще до палати Пріорі й до фонтани.

Пріорі — провідники, вибрані батьки міста; перші міста — це сувора, сильна і велична твердиня духа і права Середньовіччя. Стиль палати — тосканська ґотика, що її тут і там ще більше роз'яснює ренесанс. Цікаве те, що і з палати Пріорів і, навпроти, з катедралі виступають назовні дві казальниці чи трибуни: звідси провідники народу — може й двох супротивних партій, хоч тут горою були ґвельфи! — промовляли до народу. Бо, наприклад, сиджу на широкій мармуровій приспі тут же під катедралею, під портиками, і читаю на мармуровій таблиці фрагмент історії цих же портиків: тут у 1200-их роках, коли в Італії були потворились народні правління, так звані комуни (по - нашому: громада, спільнота), тоді тут, ось під цими портиками, збиралися батьки народу, пріорі, і рішали про мир і війну та й усі інші справи самостійних громад. Це було те саме, що в нас, у наше середньовіччя, були віча. (Під цими портиками сідайте, щоб міркувати, так, аби над вашою головою не було голубів, бо прикро... розбивають романтичний настрій!).

Ще зупинімось біля фонтани, між катедралею й палатою Пріорів, на просторому майдані. Фонтани в Італії — це ніяка окрема новина. Але біля цієї фонтани в Перуджі таки варто зупинитись. Римські фонтани — це твори розбурханого барокка чи рококо й дещо стриманого неокласицизму: вода грає, бурлить із усією архітектонікою, з мітологічними, символічними фігурами — порив, буйнота шумів.

У Перуджі — фонтана з 1278 р., а її автори: рисунок дав чернець Бевіньяте, виконали ж твір славні різьбарі Ніколя та Іван Пізано з учнями. Само прізвище мистця багато мовить. Фонтана довкола має багато фігур: мітологія, святі, символіка, включно з жіночою постаттю, під якою є напис: Рома Капут Мунді. Фігури йдуть двома рядами, горою й долиною, що зображують усі мистецтва, науку, а далі — усі ремесла. Вся фонтана в стилі, що схематичністю, спокоєм, стислістю вельми наближений до візантійського стилю: вода — і вона спокійно бринить, так, що голуби з насолодою у спеку встромляють дзьоби в дучки і п'ють її...

Перуджя

НЕ ЦІЛУЙ МЕНІ РУК...

Не цілуй мені рук.
Не цілуй мені рук ніколи.
Розкажи мені краще
Про незнані вечірні міста,
Про далеке село,
Що пропахло
вітрами і полем,
І відчуй, як кохання
Із приязни вироста.

Кажуть, щастя завжди
Має присмак
степів полинових,
І за нього життя
Призначає високу ціну.
Та коли б довелося
Мені народитися знову,
Я воліла б тебе,
Як єдину у світі весну.

Зеленіти б завжди:
Як нев'януче листя тополі,
По дорозі іти,
Відчуваючи подих громів,
І ростити троянди,
Забувши про сумніви й болі,
І кохати тебе.
І тебе розуміти без слів.

У тобі одному
Умістити всесвіт великий,
Задихатися з радощів
І страждати
од вічних розлук...
Говори, говори,
Я з тобою тепер навіки...
...Лиш ніколи-ніколи
Не цілуй мені рук.

ЛЕСЯ КЛИМЕНКО

о. Іриней Готра, ЧСВВ

ПОВОРОТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ

(Спогад його особистого секретаря)

(7)

Митрополит не залишався подовгу сидіти в готелі. Забирав мене з собою до книгарні, щоб купити дечого до читання, проходжувався по вулицях і жартував, коли діти бігали за нами, висміваючи як якихось дивоглядів. Мені було прикро не так за себе, як за Митрополита, і одного разу, я сказав: „Ходім додому, нехай люди на нас не зизаються". Митрополит усміхнувся добродушно і відповів: „Ти думаєш, що люди не мають нічого іншого робити, як дивитися на тебе?" Я змовчав, і пішли ми на станцію довідатися, коли відходить поїзд до Гамбургу.

Вернулись ми до готелю, щоб раніше покластися спати і раненько вибратися в дорогу.

Приходимо на станцію за чверть години перед від'їздом поїзду і довідуємося, що він уже від'їхав згідно з розкладом. Аж тоді ми здогадалися перевести наші годинники з шведського часу на німецький.

І так ми мусіли виїхати пополудневим поїздом і прибули до Гамбургу пізно ввечері, і до того з дощем. Від ранку чекали там на Митрополита представники різних установ та делеґації, але не дочекавшись роз'їхались, і осталась мала горстка людей з представником австрійського консуляту.

В готелі відвідали Митрополита посол д-р Кость Левицький і посол Василь Василько, які відбули з ним окрему конференцію. Приходив до Митрополита щось із два рази й архикнязь Вільгельм, званий Василем Вишиваним.

Не думали ми на довший час оставатися в Німеччині: поперше, був там голод, все було на картки, але й на ті картки тяжко було щось дістати, а подруге — треба було поспішати до Риму.

По тижневому побуті в Німеччині виїхали ми через Ґотмаїнґен у Швайцарію, де замешкали в Цюріх, біля Кур, а потім у Айнзідельн у монастирі отців Бенедиктинів. Тут почали робити старання на візу до Італії. У Швайцарії італійці і французи були проти нас, а німці — за нас. Італійці могли нас заарештувати і не випустити. Тому Митрополит рішив не їхати до Риму, а вислати натомість до Папи Римського широкий звіт про стан нашої Церкви.

І тут, у Швайцарії вітали Митрополита українські еміґранти разом з графом Михайлом Тишкевичем.

Із Швайцарії Митрополит виїхав до Відня. По дорозі спинився в Інсбруку, відвідав Канізіянум, університет католицького богословія, де також студіювали і наші богослови. З Інсбруку спеціяльним вагоном виїхали ми до Відня, куди прибули 26-го серпня 1917 року.

Зустріч Митрополита у Відні стала величавою маніфестацією українців. Вітати його вийшли парляментарні і соймові посли, професори університету, духовенство, студенти, тисячі вірних. Вітальня вокзалу була прикрашена українськими прапорами.

З тисяч грудей залунало „слава", а потім понеслися звуки українського національного гимну. Відень, мабуть, уперше за ввесь час свого існування почув цей гимн. Під тріскотінням фотоапаратів та кіноапаратів Митрополит з послом Романчуком сів до авта.

Цісарська канцелярія перша вислала запрошення до Митрополита на авдієнцію до цісаря.

Незадовго перед тим привезено до Відня з Вільної Підляської знайдено майже чудом мощі св. священномученика Йосафата, які приміщено у нашій церкві св. Варвари. Щоб упевнитись, що це дійсно мощі св. Йосафата, Митрополит зарядив верифікацію. Зібралася комісія з духовних і світських людей, і коли виявилося, що це дійсно мощі св. Йосафата, урочисто перенесено їх на престіл і відправлено молебень.

Крилошанин Войнаровський і о. Ковальський, військовий капелян, привезли із Львова повну валізу срібних австрійських корон, з яких плянували вибити медалі в пам'ять приїзду Митрополита.

Митрополит відвідав ще табори наших збігців і воєнних переселенців у Ґмінді.

До Львова приїхав Митрополит 10-го вересня 1917 року. Його поворот до княжого города Лева був тріюмфальний. Сам цісар Карло вислав архикнязя Вільгельма Габсбурга, Василя Вишиваного, щоб привітав Митрополита в його імені. Крім того були представники польського духовенства, цивільної і військової влади, делеґації українських установ та непрогляднi маси народу з цілої Галичини.

Я вже не їздив з Митрополитом до Ґмінду, бо ще 3-го вересня приїхав до Львова, а звідси виїхав до свого монастиря у Лаврів. Приїхав у неділю 3-го вересня ввечері, а в понеділок взяв під пахву богословські підручники і по дворічних примусових вакаціях пішов на виклади богословія.

(Кінець)

ЮВІЛЕЙ ПИСЬМЕННИКА

(50-річчя Миколи Щербака)

Віде правди діти: ми не призвичаїлися відзначати ювілеї наших визначних особистостей. Буває, пригадаємо, але надто пізно, коли людина назавжди відійде від нас. Тоді, шкодуючи, зідхаємо та чухаємо потилиці. Щоб того не сталося...

Ось уже давно проминув день 26-го листопада, коли час пробив п'ятдесять років життя нашому визначному письменникові Миколі Івановичу Щербакові. Та хто його не знає з українців в діяспорі! Чи багато проходить відзначень національних подій без мистецького слова нашого поета!? Численні шкільні підручники не обходяться без чудових творів цього популярного письменника. Твори Ювілята ісхрять глибокою любов'ю до Батьківщини, обарвлені у високомистецьку форму. Чи не тому чимало їх поклали на ноти наші кращі композитори? Його славна „Абетка" стала найбільш відомим твором не лише серед дітвори. Мабуть, ніхто із сучасників не оспівав так стародавньої столиці, вічного міста, нашого найсвятішого города — Києва, як Микола Іванович...

Народився Микола Щербак на Україні, виростав у сяйві її сонця, обпалювався її буйними вітрами, загартовувався в боротьбі з її грізними буревіями з Півночі. Того, що не міг сказати в поневоленій Батьківщині, тепер на повний голос сурмить свою музою про Неї і для Неї наш улюблений поет. Він — справжній мистець з Божої ласки, який не занехав того дару, а приніс його на вівтар свого Краю. Ювілят не лише оспівав Визвольні змагання українського народу з його подивугідною героїкою, — ні, він цим не обмежився, — але й закликає, поривас до чину, до боротьби — до перемоги національної ідеї. Він, як віщун, бачить те, що від інших смертних приховане, — зазирає у майбутнє свого народу і бачить його промінистим у сяйві щастя й державної волі. А що найголовніше, Микола Іванович не був і не є будь-яким партійником. Його творчість не вкладається в прокрустове ложе групових інтересів, він — надпартійний і надгруповий мистець, бо служить лише одній Величній і Вічній Україні. Тому його твори охоче друкує вся українська преса вільного світу.

Було б найбільшою втіхою й пошаною для Ювілята — видати бодай одну з його закінчених збірок в пам'ять промінистого півсторіччя.

М. Сердюк

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ — ВІДДІЛ ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

— скликає —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в СУБОТУ, 18 ГРУДНЯ 1965 р., о год. 6:30 веч.

у Домівці УНДому — 96 Фліт Ст., Джерзі Ситі, Н. Дж.

Першою точкою нарад буде виголошена доповідь мгра Константина Савчука на тему: „ЗДА у В'єтнамі"; опісля запити і дискусія.

Присутність членів ООЧСУ обов'язкова. Запрошуємо представників місцевих організацій, товариств, а також раді гостям. Вхід вільний. **УПРАВА ООЧСУ**

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЧЛЕНАМ І ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як виолудне

31-го грудня 1965 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1965 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 31-го ГРУДНЯ 1965 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному та конвенційному звітах.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ЗВОРУШЛИВА ЖЕРТВЕННІСТЬ

У нас часто можна почути нарікання на зматеріялізованість наших громадян, на зменшення жертвенности, на брак „серця" до багатьох наших збіркових акцій на харитативні, культурні чи політичні цілі. Очевидно, що тут і там справді існують прояви деякого збайдужіння, але рівночасно з ними є і світлі та зворушливі приклади як самовідданої праці, так і щирої жертвенности на народні цілі. Одним з таких світлих прикладів є наш громадянин Григорій Павлик з Ню Джерзі, який минулого тижня відвідав „Свободу", щоб особисто скласти пожертву в сумі $15.00 на фонд „Веселки". Приклад тим замітніший, що п. Павлик має вже 78 років та виховав шестеро дітей, а тільки два тижні тому поховав свою дружину. Пожертва на фонд „Веселки" не одинока; ім'я п. Павлика записане й між жертводавцями на цілі УККомітету, і на цілі ЗУАДК і на інвалідів і на кожну іншу добру ціль. Справді зворушлива та заохочуюча свідомість і жертвенність та бажання допомогти кожній добрій справі. **На фото:** п. Григорій Павлик з адміністраторками „Свободи" панями Любою Лапичак (зліва) і Квіткою Стецюк під час відвідин у Видавництві „Свобода".

Леся Храплива

ЖЕРТВУЙТЕ НА „ДІТИ — ДІТЯМ"!

Справді, чи не варто написати про те, як в осінню неділю зустрінуть Вас на дорозі до церкви усміхнені пані, потрясуть скарбонкою з написом „Діти-дітям" і ждатимуть Вашої пожертви?! Варто про це написати, варто звернути увагу на цих жінок та на їх діло. Це вже чотирнадцятий рік стоять вони перед українськими церквами Америки. І з усмішкою ждуть, що відчиняться людські серця та кишені.

Бо саме стільки років вже проводить Українська Жіноча Допомогова Організація ім. Ольги Басараб передріздвяну акцію „Діти-дітям". Діти, що спішать тут до церков, вдягнені тепло та зі слідами запопадливости і доброго смаку мамів. Наші діти мають жертвувати тим українським дітям, що в Европі. Тим, що в них так багато незаспокоєних життєвих вимог.

Бо хоч нелегко нам в це повірити, такі діти завжди ще є. В середовищі надмірних дібр та достатків ми часто вже починаємо втрачати почуття, що десь і комусь може бути не так добре, як нам. Це звичайна людська слабість, і треба особливо „багатющих душ", які не замкнулися б в чотирьох стінах власного добробуту, і були завжди чуйні на потреби інших людей, навіть тих, що живуть далеко. Потреби своїх братів-українців.

Але „багатющі душі" треба вирощувати від найменшого дитинства. І тому хоч наші пані радіють кожною монетою, яка падає в їх скарбонку, то особливо велике для них свято, коли мусять схилитися, щоб малий жертводавець дістав ручкою до скарбонки, зіп'явшися на пальчики. Це стається тоді, коли батьки ще дома пояснять дитині, кому й навіщо вона дає. Тоді на похмурій вулиці, під сірими хмарами, що віщують сніг, стається світле чудо: дитина станула на шлях великого життя, життя „багатющих душ", які багаті любов'ю та зрозумінням інших людей.

Бо попри весь егоїзм модерної людини, „багатющі душі" мають таки свою ціну і знаходять призвання.

Цей один маленький добрий вчинок Вашої дитини, ця маленька монета, яка забряжчить у скарбонці не гірше справжньої золотої, має ще одну свою велику вагу. Це закріплюється в цю мить сильніше духова злука поміж українськими дітьми, де вони не жили б. Бо фонди, що їх збирають на акцію „Діти-дітям", призначені не лиш на дарунки, які заспокоять голод чи злагіднять холод для багатьох наших дітей в Европі. Завдяки тим пожертвам, підуть туди і українські дитячі книжечки і будуть влаштовувати для дітей забавиялинки. Там діти, які виростають у чужому середовищі, зійдуться на спільну радість та по спільні несподіванки в українському товаристві, щоб вшанувати Новонародженого Христа згідно з українськими традиціями.

„—Чи не варто про це написати"? — так спитала одна з пань минулої неділі, коли в її скарбонку бистро котилися датки на акцію „Діти-дітям". Безперечно, що варто! Навіть необхідно! Діло, що добре й шляхетне аж до дна, заслуговує на те, щоб про нього всі знали! І не лиш, щоб знали, але щоб і піддержали його своєю щедрою пожертвою!

Нюарк, Н. Дж.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

В неділю 12 грудня 1965 заходом Марійської Дружини та Організацій при Церкві св. І. Хрестителя в Нюарку в залі МТ Вернон Школи, виповненій публікою по береги, відбулась Свят. Академія для відзначення 100-річч'я з дня народин Слуги Божого Андрея Шептицького. Прибуток з імпрези був призначений на беатифікаційний процес.

В програмі були такі точки: „Богородице Діво" (А. Гнатишина) — відспівав мішаний церковний хор під управою п. М. Добоша. Сольо сопранове віспівала пані А. Гавдяк. Вступне слово виголосила п. Ю. Добош, голова Марійської Дружини Пань. Святкову промову „Андрей Шептицький, апостол любови та миротворення" виголосив п. О. Федорика. Осип Стецура, відомий соліст баритон відспівав: „Ой поля ви поля" (В. Барвінського) і „Думу" (М. Гайворонського) Збірну деклямацію: „Заповіт Владики" (Р. Завадовича) виконали члени Марійської Дружини Дівчат: Л. Генсьор. О. Ференс та Д. Кравець.

Підсилений чол. хор Церкви св І. Хрестителя відспівав „Блажен муж" (О. Гнатишина) під управою п. М. Добоша. Пані М. Лисогір, солістка Метрополітальної Опери в Ню Йорку, відспівала: а) „Молитву" (М. Гайворонського) б) „За думою дума" (Я. Степового) і в) „Жита" (А. Гнатишина). Преподобний о. Я. Дибко виголосив з чуттям мелодеклямацію: „У Храмі св. Юра" (В. Лепкого). Міш. хор Церкви св. І. Хрестителя в повному складі під управою п. М. Добоша виконав пісні: Ой, зійшла зоря (М. Леонтовича) сопран. сольо відспівала п. З. Воробець, „Чи ти мене, Боже, на вік забуваєш", псалом, „Блаженні людіє" (псалом 23 Д. Бортнянського) під управою М. Добоша. Сольову партію виконав Осип Стецура. На закінчення свята хор на сцені і всі приявні на залі відспівали молитву: „Боже вислухай благання". Фортепіяновий супровід був в руках пань: О. Дмитрів, Г. Клим і М. Цибик. Численно зібране на святі громадянство гаряче оплескувало виступи виконавців програми свята. Опрацювання збірної деклямації виконала пані М. Робак. Оформлення сцени виконав по мистецьки Ф. Луцишин і його мистецька праця образ св. Юра у Львові, а побіч портрет у великому форматі Митрополита А. Шептицького на стіні в глибині сцени — захопили численну публіку.

Після закінчення свята о. парох Д. Лаптута у заключному слові подякував всім виконавцям, аранжерам святочної імпрези і учасникам, що численно явились на святі.

● В Індонезії створено військові трибунали, які судитимуть безпосередніх і посередніх змовників невдачного державного перевороту з 1 жовтня ц. р., в першу чергу комуністів і їх поплентачів. Однак індонезійський президент Сукарно заявив знову, що Індонезія „перестала б існувати", як би позбавилась одної із своїх головних рушійних сил — націоналізму, мусульманської віри та — комунізму,

---

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідною, Приятелями і Знайомими, що наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і СЕСТРА

бл. п.

ПАВЛІНА КОПИНА

упокоїлася в Бозі в суботу, 11-го грудня 1965 року.
Нар. 1924 р. в селі Посаді-Риботицькій, пов. Добромиль, Зах. Україна.

ПАНАХИДА за Упокій Душі Покійної у вівторок, 14-го ц. м. в пох. заведенні Івана Гасина при 4246 Old York Rd у Філядельфії.

ПОХОРОН в середу, 15-го грудня 1965 р. о год. 9-ій рано з пох. заведення до церкви Царя Христа в Найставні, відтак на цвинтар св. Марії на Факс Чейс.

В глибокому смутку:

муж — МИХАЙЛО
дочка — МАРІЯ
син — МИХАЙЛО
брати — МИКОЛА і ІГНАТ та
сестра — НАСТЯ в Україні

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ІМ. ШЕВЧЕНКА і НАУКОВЕ Т-ВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

з великим смутком повідомляють Членство НТШ і Прихильників Української Вільної Науки, що 11-го грудня 1965 р. відійшов у Вічність на 66-му році життя в Говарді, Ровд Айленд

✝

Проф. Д-р ІВАН БАЗИЛЕВИЧ

Дійсний член НТШ, терапевт-клініцист, б. проф. Київського Медичного Інституту, завідуючий клінікою при Інституті Клінічної Фізіології Академії Наук, визначний науковець та автор численних праць з ділянок ферментології і фізіології.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

●

ВШ. Родині складаємо найщиріші слова співчуття в її тяжкому горю.

Замість квітів на свіжу могилу Подруги юних літ

бл. п. МИРОСЛАВИ з ІВАСЬКІВ БАЙРАК

складає $30.00
для сиріт в Европі

Д-р ТАРАС ШЕГЕДИН

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

мого Найдорожчого і Невіджалуваного ТАТА

бл. п. інж. Осипа ПЕРЛОВИЧА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 17 грудня 1965 р.

о год. 9-ій ранку

в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ,

про що повідомляє Друзів Покійного
Донька МАРТА і Родина

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

сл. п. п. полковника

НИКИФОРА ГОРБАЧА

будуть відправлені

ПАНАХИДИ

в неділю, 19-го грудня 1965 р.

після Служби Божої на місці Його Вічного Спочинку на Українському Православному Цвинтарі в БАВНД БРУКУ, Н. Дж., та

в ШИКАГО в Катедрі св. Володимира.

Запрошуємо Товаришів по Зброї — Приятелів і Знайомих до спільної молитви за Спокій Його Душі.

У глибокій жалобі:

ЛЮБА ГОРБАЧ — дружина
ЄВГЕН — син з Родиною

Увага! Нюарк й околиця! Увага!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — ВІДДІЛ Ч. 86
ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ — ВІДДІЛ В НЮАРКУ

— влаштовують —

ТРАДИЦІЙНИЙ АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

в суботу, 18-го грудня 1965 р., в год. 7:30 веч.

в приміщенню залі парохіяльної школи св. І. Хрестителя при Айві і Сенфорд Аве. в Нюарку, Н. Дж.

В програмі вечора беруть участь: артисти ВАЛЯ КАЛИН, СТЕПАН МАГМЕТ, ЧОЛ. КВАРТЕТ „КАРАВАНА", ЖІН. КВАРТЕТ 86-го ВІДДІЛУ СУА. Конферансіє: ОСИП ГОЛОВАЦЬКИЙ і БОГДАН ГІРНЯК (НЯКО). Пані з СУА виведуть ряд Андріївських ворожб. Заля і столики спеціяльно декоровані.

Вступ разом з солодким і чаєм: $2.00, для молоді: $1:00.

Чистий дохід на будову нової церкви! **КОМІТЕТ**

НЕДІЛЯ,
19-го ГРУДНЯ 1965 р.
Год. 2:30 по пол.

ВЕЛИКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Площа:
IRONBOUND FIELD
Вілсон Еве., Нюарк
(Downtown)

ЗА МИСТЕЦТВО АМЕРИКАНСЬКОЇ ФУТБОЛЬНОЇ ЛІГИ

УСТ Чорноморська Січ — Inter S.C.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ГРУДНЯ 1965 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Приймання вкладок 397 Відд. відбудеться в п'ятницю 17 ц. м. при 5020 Йорк Ровд від год. 7-8 веч. і в суботу 18 ц. м. при 847 Н. Френклін, від год. 3-4 по пол. Перед кінцем року залеглі вкладки мусять бути вирівняні. — І. Скочиляс, гол., О. Штогрин, секр.

СУБОТА, 18-го ГРУДНЯ 1965 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 117-ий Відд. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, 33 Іст 7-ма вул., огод. 6-ій веч. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія — 239 Відд. від години 3-4 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, предс., М. Ковальчук, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. о год. 7 веч. в церковній залі. Проситься членів прибути та вирівняти свої залеглі вкладки. — Д. Мушастий, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Річні збори 183 Відд. ім. гетьмана І. Мазепи о год. 7 веч. в приміщенні УНДому при вулиці Мартин. Проситься членів взяти участь в зборах. — Д. Кошильовський, гол., П. Залуга, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Укр. Допомогового Товариства Дністер — 361 Відділ УНС о год. 7-ій веч. у власній домівці при 119 Ave. A. — В. Вишиваний, предс., М. Малетич, секр.

НЕДІЛЯ, 19-го ГРУДНЯ 1965 р.

КАНЗАС СИТІ, Канзас. Річні збори Б-ва св. Володимира — 323 Відд. УНС о год. 2-ій по пол. Управа Відділу просить всіх членів прибути. — Р. Андрісевич, гол., І. Брииський, касир, М. Білик, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Загальні збори Т-ва Вільні Козаки — 116 Відд. о год. 12:30 по пол. в залі Укр. Кат. Церкви ім. св. Йосафата при 1195 Дутц Аве. В зв'язку з тим, що є дуже важливі справи до вирішення, а саме злука нашого Відділу з іншим, та вибір спільної управи, проситься всіх членів обов'язково прибути на ці збори. В зборах візьме участь обласний організатор Ст. Гавриш. — М. Мрочко, предс., І. Грабовський, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Лисенка — 154 Відд. о год. 12:30 по пол. в залі Укр. Кат. Церкви ім. св. Йосафата при 1195 Дутц Аве. В зв'язку з тим, що є дуже важливі справи до вирішення, а саме злука нашого Відділу з іншим та вибір спільної управи на 1966 р., тому проситься всіх членів обов'язково взяти участь в тих так важливих зборах. Під час зборів буде присутній обласний організатор Ст. Гавриш. — Н. Самокішин, секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на Мейн вул. у Патерсоні. Проситься всіх прийти на збори і вирівняти свої вкладки за цей рік. — І. Бурний, секр.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 271 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Проситься членів прибути, щоб знати де і кому мається вплачувати чл. вкладки як також вибрати управу на 1966 р. — І. Чопко, секр.

HASTINS ON HUDSON, N.Y. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 6 Відд. о год. 4-ій по пол. в Клюбовім приміщенню. Буде звіт за цілий рік та вибір нової управи на 1966. — Д. Жупник, гол., А. Сенківський, касир, А. Вовк, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2 по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу, 292 Гудсон Еве. На порядку: вибір управи на 1966 рік. Проситься членство прибути. — К. Шевчук, предс., Ф. Голод, фін. секр., С. Мартинюк, касир, В. Колданський, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Мич. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 146-ий Відд. о год. 1-ій по пол. під ч. 2965 Carpenter Ave. Проситься прибути на ці збори. Відбудеться вибір управи на 1966 р. Рівнож можна вибрати буде чеки дивиденди. — Управа.

АКРОН, Огайо. Місячні збори Б-ва Сош. Св. Духа — 295 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі. Проситься всіх прибути а довгуючих вирівняти свої залеглості. — Т. Кост, предс., С. Мотрович, касир, В. Пулк, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Загальні річні збори Б-ва св. Івана Хрестителя — 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. В програмі: річні звіти і вибір управи на 1966 р. Просимо всіх членів взяти участь в зборах — В. Терлецький, гол., О. Рудницький, секр.

РОМ, Н. Й. Річні збори 121-го Відд. ім. св. Михаїла о год. 2-ій по пол. в залі УНДому під ч. 208 Canal St. На порядку: звіт управи і Контр. Комісії і їх одобрення, вибір управи на 1966 р. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — В. Губаль, предс., В. Чуйко, кас., О. Гадз, секр.

ТАВНТОН, Масс. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 122 Відд. о год. 2-ій по пол. в Т-кім домі при 14 Maple Ave. Проситься членів прибути на ці збори. На порядку: відчит протоколу, вибір нової управи на 1966 рік. — Е. Василик, предс., Марія Шура, касир, М. Попович, секр.

СТЕМФОРД, Конн. Річні загальні збори Б-ва св. Арх. Михаїла — 350 Відд. в год. 2-ій по пол. в УНДомі при 60 Канал вул. Будуть звіти Управи та Контр. Комісії та вибір нової управи на 1966 рік. В неділю рано буде відправлена Панахида за померлих членів Відділу по співаній Сл. Божій. — Ст. Дудра, предс., Т. Фінів, секретар, Т. Зосяк, кас.

БОСТОН, Масс. Загальні місячні збори 238 Відд. зараз по Сл. Божій у парафіяльній залі церкви св. Андрія. На порядку: вибір делегатів на наступну Конвенцію УНСоюзу. Проситься членство обов'язково прибути. — В. Мигован, гол., А. Баранник, рек. секр.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 76 Відд. о год. 1 по пол. в приміщенню Укр. Кат. Школи при Сенфорд Аве. й Айві вулиці. На порядку: вибір нової управи та інші важні справи. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — М. Демидчук, предс., В. Салабун, секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Місячні збори Т-ва Українська Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі під ч. 500 Галлет вул. Проситься вирівняти залеглі владки до 20 ц. м. Річні збори відбудуться 16 січня 1966 р. на яких буде вибір управи на 1966 р. По зборах буде прийняття. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Орлик — 27 Відд. УНС о год. 1-ій по пол. в приміщенні Укр. Католицької Школи при Сенфорд Евеню. В програмі: вибір нової Управи. По загальних зборах відбудуться місячні сходини, на яких буде вибір делегатів на XXVI Конвенцію УНС в Шикаго та делегатів на Конвенцію УККА. — Управа.

БОСТОН, Масс. Річні загальні збори 307 Відд. в год. 12:30 по пол. в церковній залі при 146 Forest Hils St., Jamaica Plain, Mass. Проситься всіх членів прийти точно на збори, бо є важливі справи до вирішення. — Управа.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Аве. На зборах відбудеться вибір управи на 1966 р. Проситься прибути та вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

ВЕСТ ІСТОН, Па. Річні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 137 Відд. о год. 2-ій по пол. в Амер. Укр. Горож. Клюбі. На порядку. звіти Управи і Контр. Комісії, вибір нової управи на 1966 р. Проситься всіх членів прибути на збори. Г. Пращик, предс., М. Колодруб, кас., С. Колодруб, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ — 8 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі. Проситься всіх прибути. — В. Кузіцький, предсідник, В. Мандзій, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні і річні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 рано в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Проситься членство прибути на збори. На порядку: вибір нової управи на 1966 р. Побір чл. вкладок кожної неділі у вище згаданому часі і приміщенню. — І. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, кас.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі при 47 Говп Аве. На зборах відбудеться вибір управи на 1966 р. Проситься членство прибути та вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

Розшуки

РОЗШУКУЮ
МИХАЙЛА ПАРХІНА
сина Теодора і Тетяни, уродж. 1908 р. в с. Витків коло Белза, Зах. Україна. Прошу писати на адресу:
K. ZALYBA
1022 Spruce Street
Easton, Pa. U.S.A.

РОЗШУКИ
ФЕЦА ТРОЙЧАКА
Народжений в с. Поляни Суровичні, пош. Ясляська, пов. Сянок, який пропав в польсько - німецькій війні, пошукують шваґри Мих. і Анд. Тиньо. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати:
Михайло Тиньо
84 Morris Avenue
Garfield, N.J.
Заграничні газети, прошу передрукувати.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, ч. 5 545. Смерть Вогга!

THE CAVE-MEN SOON FLED IN PANIC FROM THE TERRIBLE ONSLAUGHT OF TARZAN AND HIS APES--

DESPERATELY, WOGG TRIED TO MAKE THE JUNGLE LORD HIS LAST VICTIM--

AND PAID FOR IT WITH HIS OWN LIFE!

Печерні люди швидко зтекли від жахливого нападу Тарзана і його мавп.

Вогг розпачливо намагався зробити пана джунглів своєю жертвою...
І заплатив за це життям!